

ЦЪРКВАТА КАТО ХЛЯБ 2 ЧАСТ

(текстът е свален от аудио послание)

от Крум Крумов

Амос 8:11 Ето, идат дни, казва Господ Иеова, Когато ще изпратя глад на земята, - Не глад за хляб, нито жажда за вода, Но за слушане думите Господни.

Бог е обещал, че ще изпрати сезон (дни), който ще се характеризира с глад и жажда за Божието слово. Това означава, че нито една църква или събрание няма да могат да се придвижат напред с Господа, ако не поставят като най-важен приоритет Божието слово. Всеки един опит за подмяна на този приоритет (с църковни програми, активности, песни, служения и т.н.) ще бъде сигурна гаранция за излизане (с всичките последствия от това) от Божията воля.

Лука 24:13-35 И, ето, в същия ден двама от тях отиваха в едно село на име Емаус, шестдесет стади далеч от Ерусалим. И те се разговаряха помежду си за всичко онова що бе станало. И като се разговаряха и разискваха, сам Исус се приближи и вървеше с тях; но очите им се удържаха да Го не познаят. И рече им: Какви са тия думи, които разменяте помежду си, като пътувате? И те се спряха натъжени. И един от тях, на име Клеопа, в отговор Му рече: Само Ти ли си пришелец в Ерусалим и не знаеши станалото там тия дни? И рече им: Кое? А те му рекоха: Станалото с Исуса Назарянина, Който бе пророк, силен в дело и в слово пред Бога и пред всичките люде; и как нашите главни свещеници и началници Го предадоха да бъде осъден на смърт и Го разпнаха. А ние се надявахме, че Той е Онзи, Който ще избави Израиля. И освен всичко това, вече е трети ден откак стана това. При туй и някои жени измежду нас ни смаяха, които като отишли от зарана на гроба, и не намерили тялото Му, дойдоха и казаха, че видели и видение на ангели, които казали, че Той бил жив. И някои от ония, които бяха с нас, отидоха на гроба, и намериха тъй както рекоха жените; а Него не видели. И Той им рече: О несмислени и мудни по сърце да вярвате всичко, което са говорили пророците! Не трябваше ли Христос да пострада така и да влезе в славата Си? И като почна от Моисея и от всичките пророци, тълкуваше им писаното за Него във всичките писания. И приближиха селото, в което отиваха; Той се държеше, като че отива по-надалеч. Но те Го нудеха, казвайки: Остани с нас, защото е привечер, и денят вече е превалил. И Той влезе да остане с тях. И като седна с тях на трапезата, взе хляба и благослови, разчупи и даде им. И очите им се отвориха и Го познаха; а Той стана невидим за тях. И рекоха помежду си: Не гореше ли в нас сърцето, когато ни говореше по пътя и когато ни тълкуваше писанията? И в същия час станаха и се върнаха в Ерусалим, гдето намериха събрани единадесетте и тия, които бяха с тях, които и казаха: Господ наистина възкръснал и се явил на Симона. Те пък разправиха станалото по пътя, и как Го познаха, когато разчупваше хляба.

Ерусалим е преобраз на Църквата. Напускането на Ерусалим е позиция на неакуратност и излизане от Божията воля. Тези хора се върнаха в Божията воля след като им беше разкрит Христос (познаха Го по нов начин, който конфронтираше техните

дотогавашни концепции). За да ти бъде разкрит Христос, трябва да има някой, който да ти разчупи хляба. В един дом, този който най-често прави това, е бащата. Този пасаж от Божието слово ни разкрива и друга истина - със смъртта и възкресението на Христос настъпи смяна на сезоните (настъпи смяна на заветите, настъпи промяна в базата, върху която се основаваха взаимоотношенията с Бога, настъпи промяна в достъпа до Бога). Хората, които познаваха много добре Исус в стария сезон, очите им се удържаха да Го познаят в новия.

Д.А. 2:46 И всеки ден прекарваха единодушно в храма, и разчупваха хляб по къщите си, и приемаха храна с радост и простосърдечие

Тези хора не просто разчупваха хляб, но те разчупваха и разпределяха помежду си благодатта от Божието слово.

1 Коринтяни 10:16,17 Чашата, която биде благословена, и която ние благославяме, не е ли това да имаме общение в Христовата кръв? Хлябът, който пречупваме, не е ли да имаме общение в Христовото тяло? тъй като ние, ако и да сме мнозина, сме един хляб, едно тяло, понеже всички в единия хляб участвуваме.

Всеки един християнин е част от Хляба, но не е Хляба. Тялото Христово е Хляба. Нито една локална църква не може да претендира, че е Хляба - тя е просто част от Хляба. Когато се съберат всички локални църкви в един град, тогава имаме Тялото Христово в този град. Тогава имаме Хляба! Ето защо духът на Антихрист се опитва по всякакъв начин да разкъса и да разделя Тялото (чрез преследване на лични амбиции, чрез клевети, чрез одумничество, чрез чародейство, чрез големеене, чрез изкривяване и подмяна на Библейските ценности и стандарти).

1 Коринтяни 5:7,8 Очистете стария квас, за да бъдете ново тесто, - тъй като сте безквасни; защото и нашата пасха, Христос, биде заклан [за нас]. Затова нека празнуваме, не със стар квас, нито с квас от злота и нечестие, а с безквасни хлябове от искреност и истина.

Контекстът на тази глава е неправилното общение и греха (беззаконието) в Църквата. Апостол Павел използва като илюстрация юдейската Пасха и представя Христос като Пасхалното агне (изкупителната жертва) и християните като безквасни хлябове. Тук не се казва, че трябва да взимаме Господна трапеза с безквасни хлябове (както някои си мислят), но се казва, че ние трябва да станем безквасни хлябове (тук квасът е преобраз на греха и на всичко, което е омразно и противно на Бога). Нечестие и злобата са характерни за хора, които не познават Бога, но те са характерни и за плътските "християни", които отказват да се разделят със стария квас и да се променят в образа и подобие на Христос. Да си безквасен хляб означава да ходиш в искреност, чистота и истина пред Бога. Само тогава можеш да имаш истинско общение с Него. В противен случай имаш общение с "друг исус" (2Коринтяни 11:4).

Битие 41:17-57 Тогава Фараон каза на Иосифа: В съня си, ето, стоях край брега на Нил. И, ето, седем крави тлъсти и хубави излязоха из реката и пасяха в тръстиката. И, ето, след тях излязоха други седем крави, слаби, много грозни и мъришави, каквито по грозота никога не съм видял в цялата Египетска земя. И мъришавите, грозни крави изядоха първите седем тлъсти крави; но пак, като ги изядоха не се познаваше, че са ги изядли; но изгледът им беше тъй грозен, както и в началото. Тогава се пробудих. После

видях в съня си; и, ето, седем класа пълни и добри израстнаха из едно стъбло. И, ето, след тях израснаха други седем класа, сухи, тънки и прегорели от източния вятър; тънките класове погълнаха седемте добри класове. И казах съновидението на вълхвите; но нямаше кой да ми го изтълкува. Тогава Иосиф каза на Фараона: Фараоновият сън е един; Бог е явил на Фараона това, което скоро ще направи. Седемте добри крави са седем години; и седемте добри класове са седем години, сънят е един. А седемте мършави и грозни крави, които излязоха след тях, са седем години, както и седемте празни класове, прегорели от източния вятър; те ще бъдат седем години на глад. Това е, което казах на Фараона; Бог е явил на Фараона това, което скоро ще направи. Ето идат седем години на голямо плодородие по цялата Египетска земя. А след тях ще дойдат седем години на глад; всичкото плодородие ще се забрави в Египетската земя, защото гладът ще опустоши земята. Няма да се познае плодородието на земята, поради оня глад, който ще последва; защото ще бъде твърде тежък. А това, дето съновидението се повтори на Фараона два пъти, означава, че това е решено от Бога и, че Бог скоро ще го извърши. Прочее, нека потърси Фараон умен и мъдър човек и нека го постави над Египетската земя. Нека стори Фараон това и нека постави надзириатели над земята; и в седемте плодородни години нека събере петата част от произведенията на Египетската земя. Нека съберат всичката храна на тия добри години, които идат; и събраното жито нека бъде под Фараоновата власт, за храна в градовете, и нека го пазят. И храната ще се запази за седемте гладни години, които ще настанат в Египетската земя, за да не се опустоши земята от глада. Това нещо беше угодно на Фараона и на всичките му слуги. И Фараон каза на слугите си: Можем ли да намерим човек, като тоя, в когото има Божия Дух? Тогава Фараон каза на Иосифа: Понеже Бог ти откри всичко това, няма никой толкова умен и мъдър, колкото си ти. Ти ще бъдеш над дома ми, и всичките ми люде ще слушат твоите думи; само с престола аз ще бъда по-горен от тебе. Фараон още каза на Иосифа: Виж, поставям те над цялата Египетска земя. Тогава Фараон извади пръстена си от ръката си и го тури на Иосифовата ръка, облече го в дрехи от висон и окачи му златно огърлие на шията. После нареди да го возят на втората колесница, и викаха пред него: Коленичете! И така го постави над цялата Египетска земя. При това, Фараон каза на Иосифа: Аз съм владетел, но без тебе никой няма да дигне ръка или нога по цялата Египетска земя. И Фараон наименува Иосифа Цафнат-панеах и даде му за жена Аснета, дъщеря на Илиополския жрец Потифер. След това, Иосиф излезе по обиколка из Египетската земя. Иосиф беше на тридесет години, когато стоя пред Египетския цар Фараон; и, като се отдалечи от лицето на Фараона, Иосиф обиколи цялата Египетска земя. И през седемте години на плодородие земята роди преизобилно. И Иосиф събра всичката храна от тия седем години, които бяха настанали в Египетската земя, и тури храната в градовете; във всеки град прибра храната от околните му ниви. Иосиф събра жито твърде много, колкото морския пясък, така щото престана да го мери; защото беше без мяра. А преди да настъпят годините на глада, на Иосифа се родиха два сина, които му роди Аснета, дъщеря на Илиополския жрец Потифер. И Иосиф наименува първородния Манасия, защото си думаше: Бог ме направи да забравя всичките си мъки и целия си бащин дом. А втория наименува Ефрем, защото си думаше: Бог ме направи плодовит в земята на страданието ми. А като се изминаха седемте години на плодородие, които бяха настанали в Египетската земя настъпиха седемте години на глад, според както Иосиф бе казал; и настана глад по всичките земи, а по цялата Египетска земя имаше хляб. Защото, когато огладня цялата Египетска земя, и людето извикаха към Фараона за хляб, Фараон рече на всичките египтяни: Идете при Иосифа, и

каквото ви каже, сторете. (А гладът беше по цялото лице на земята). Иосиф, прочее, отвори всичките житници и продаваше на египтяните, защото гладът се усилваше по Египетската земя. И от всички страни дохождаха в Египет при Иосифа да купят жито, понеже гладът се усилваше по цялата земя.

Погледнато не от физически, а от духовен аспект, гладът е добро нещо. Йосиф успя да даде хляб и по този начин да спаси целия тогавашен свят, защото самият той беше станал хляб. Йосиф стана управител на Египет, когато беше на 30 години. Исус влезе в служение, когато стана на 30 години. Пророк Езекил влезе в пророческо служение, когато стана на 30 години. Свещениците започваха да служат на олтара, когато ставаха на 30 години. Числото 30 е свързано със зрелостта. Само зрелият човек може да стане хляб за останалите. Смяната на сезона предизвиква глад по лицето на Земята. Смяната на сезоните (в духовен аспект) чрез суверенното действие на Бога и днес предизвиква глад на Земята. Хлябът от харизматичния сезон вече се изчерпва и това, което се сервира в тези църкви и събрания, не може да задоволи глада на хората. Бог изпраща дни на глад, защото е приготвил хляб, приготвил е също така и Йосифовци, които да дадат този хляб на хората. Бог чака хората да огладнеят. Бог може да чака. Въпросът е: Колко време е нужно на хората за да осъзнаят тази нужда?

Битие 47:12 И Иосиф хранеше баща си, братята си и целия си бащин дом с хляб, според големината на челядите им.

Един зрял духовен син може да стане хляб за своя духовен баща. Това, разбира се, не означава, че бащата яде само от неговия хляб, но със сигурност се храни и с него. Това е процесът на обмяна на живот вътре в Тялото Христово.

Псалом 105:16-22 После призова глад на земята, Строи всяка подпорка от хляб. Изпрати пред тях човека Иосифа, Който бе продаден като роб. Стиснаха нозете му с окови; Душата му участвуваше в притискането от желязото, До като дойде време да се изпълни думата му; Защото словото Господно го изпитваше. Царят прати та го развърза, - Управителят на племена, - та го освободи. Постави го господар на дома си, И управител на всичкия си имот, За да връзва първенците му по волята си, И да поучава старейшините му на мъдрост.

Във видението си (Битие 37гл.) Йосиф видя себе си и братята си като снопи. Това е една духовна картина - да видиш потенциала и порцията благодат, които всеки един носи в Тялото Христово. Снопът се състои от зърно и от плява. Хлябът се произвежда от зърно. За да може да се изкара брашното от това зърно, то трябва да бъде притиснато (пресовано от обстоятелствата, съпротивата и неразбирането на хората). Много пъти хората, които са изпратени от Бога до определени групи и общества, се чувстват точно по този начин, тъй като са пионери в това, което вършат и живеят (като послание и начин на живот). Характерното за тези хора е, че са отхвърлени от хората, но в същото време са изпратени от Бог, при това малко преди да дойде времето на глад, тъй като те са Божия хляб за следващия сезон. Тези, които разпознават този хляб, ще се свържат с тях и ще се наситят. Тези, които не го разпознават, ще примират от глад.

Съдии 7:12-22 А мадиамците и амаличаните и всичките източни жители бяха разпрострени в долината по множество като скакалци; и камилите им по множество бяха безбройни, като пясъка край морето. И като пристигна Геден, ето, един човек разказваше сън на другаря си, като говореше: Ето, видях сън, и ето, пита от ечемичен

хляб, като се търкаляше в мадиамския стан, дойде до шатъра и го удари, та падна; и прекатури го така, че шатърът се събори. И другарят му в отговор рече: Това не е друго освен сабята на Гедеона Йоасовия син, израилтянина; Бог предаде в ръката му Мадиама и цялото ни множество. И като чу Гедеон разказа на съня и тълкуването му, поклони се; и като се върна в Израилевия стан, рече: Станете, защото Господ предаде в ръката ви мадиамското множество. И раздели тристата мъже на три дружини, и даде тръби в ръцете на всичките, тоже и празни водоноси, с факли във водоносите. И рече им: Гледайте мене; и каквото правя аз, правете и вие подобно; и, ето, когато стигна при външните части на стана, то каквото направя аз, това да направите и вие. Когато засвиря с тръбата, аз и всичките, които са с мене, тогава да засвирилите и вие с тръбите от всяка страна на целия стан, и да извикате: За Господа и за Гедеона! И тъй, Гедеон и стоте мъже, които бяха с него, дойдоха при външната част на стана, около началото на средната стража, тъкмо когато бяха поставили часовите; и засвириха с тръбите и строшиха водоносите, които бяха в ръцете им. Па и трите дружини засвириха с тръбите и, като строшиха водоносите, държаха факлите в левите си ръце, а тръбите в десните си ръце, за да свирят; и викаха: Сабя Господна и Гедеонова! Всеки застана на мястото си около стана; и целият стан се разтича, като викаха и бягаха. Защото, като засвириха с тристата тръби, Господ обърна сабята на всеки човек против ближния му в целия стан; и войската избяга до Ветасета към Зерерат, до околността на Авелмеола при Тават.

Гедеон беше Божият хляб в този сезон. Хората, които истински се свързаха с него, се наситиха с този хляб, но и те станаха част от този хляб. В 1Коринтяни 10:17 ап. Павел казва, че всички участваме в един хляб. Но това не може да стане, ако не разпознаем и, ако не осъществим истински взаимоотношения с хората, които носят този хляб в настоящия сезон. Единството може да бъде постигнато само на базата на заветни взаимоотношения.

Рут 1:1-17 В дните когато съдиите съдеха, настана глад в земята. И един човек от Витлеем Юдов отиде да престои в Моавската земя, той, и жена му, и двамата му сина. Името на човека беше Елимелех, а името на жена му Ноемин, а имената на двамата му сина Маалон и Хелеон; те бяха ефратци от Витлеем Юдов. И дойдоха в Моавската земя и там останаха. И Елимелех, мъжът на Ноемин, умря; и тя остана с двамата си сина. И те си взеха жени моавки, на които името на едната беше Орфа, а името на другата Рут; и живяха там около десет години. Тогава умряха Маалон и Хелеон, и двамата, тъй че жената се лиши от двамата си сина и от мъжа си. След това тя стана със снахите си да се върне от Моавската земя, защото беше чула в Моавската земя, че Господ посети хората Си и им дал хляб. И тъй, тя излезе от мястото, гдето беше, и двете ѝ снахи с нея, и вървяха по пътя да се върнат в Юдовата земя. Сетне Ноемин каза на двете си снахи: Идете, върнете се всяка в дома на майка си. Господ да постъпва с благост към вас, както вие постъпвахте към умрелите и към мене. Господ да ви даде да намерите спокойствие, всяка в дома на мъжа си. Тогава ги целуна; а те плакаха с висок глас. И рекоха ѝ: Не, но с тебе ще се върнем при твоите люде. Но Ноемин каза: Върнете се, дъщери мои, защо да дойдете с мене? Имам ли още синове в утробата си, за да ви станат мъже? Върнете се, дъщери мои, идете защото остарях и не съм вече за мъж. Ако бих и рекла: Имам надежда; даже ако се омъжех тая нощ, па и родях синове, вие бихте ли ги чакали догде порастат? Бихте ли се въздържали заради тях да се не омъжите? Не, дъщери мои; върнете се, понеже съм много огорчена заради вас, гдето Господната ръка се е простирала против мене. А като плакаха пак с висок глас, Орфа

целуна свекърва си, а Рут се привърза при нея. Тогава рече Ноемин: Ето, етърва ти се върна при людете си и при боговете си; върни се и ти подир етърва си. А Рут каза: Не ме умолявай да те оставя и да не дойда подире ти; защото, гдето идеш ти, и аз ще ида, и гдето останеш, и аз ще остана; твоите люде ще бъдат мои люде, и твоят Бог мой Бог; гдето умреш ти, и аз ще умра, и там ще се погребя; така да ми направи Господ, да! и повече да притури, ако друго, освен смъртта, ме разлъчи от тебе.

Липсата на хляб в дома на хляб (Витлеем означава дом на хляб), какъвто се предполага Църквата да бъде, води до неправилна миграция в ходенето с Бога. Резултатите от това са трагични - всичките глави на семейства в Моавската (Моав означава: Какъв баща?) земя умряха. Липсата на почит към духовното бащинство води до духовна смърт и безплодие в християнския живот. Това, обаче, което произведе правилна духовна миграция и прекратяване на глада, бяха заветните взаимоотношения, които Рут установи с Ноемин, понеже я разпозна като носителя на хляб към нейния живот. Това я включи в целите и плановете на Бога (взе участие в родословието на Исус). Неразпознаването на този хляб от страна на Орфа не й позволи да излезе от земята на безбащинство и да участва в градежа на Божието Царство, т.е. духовната ѝ съдба беше тотално абортирана.

---

* Текстът е набран от Янко Драгнев от аудио посланието “Църквата като хляб 2”